

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 107 викласти в такій редакції:

«Стаття 107. Порушення правил щодо карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог

Порушення правил щодо забезпечення прийняттого рівня біобезпеки, карантину тварин, інших ветеринарно-санітарних вимог, передбачених Законом України "Про ветеринарну медицину", іншими актами законодавства, а також невиконання рішень Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України та місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій, рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з епізоотіями, наказів, розпоряджень, приписів про обов'язкові до виконання ветеринарно-санітарні заходи, виданих державними інспекторами ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, –

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятнадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання, інших посадових осіб – у розмірі від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) у статті 107²:

у частині першій:

абзац третій викласти в такій редакції:

«переміщення/транспортування неідентифікованих тварин»;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«утримання в господарстві, здійснення продажу, проведення виставок і штучного осіменіння неідентифікованих та незареєстрованих тварин відповідно до закону»;

в абзаці восьмому слова «від трьох до п'яти» замінити словами «від п'ятнадцяти до двадцяти п'яти», слова «уповноважених осіб – від п'яти до десяти» – словами «посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від двадцяти п'яти до п'ятдесяти»;

доповнити статтю після частини першої частиною такого змісту:

«Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

У зв'язку з цим, частини другу – четверту вважати відповідно частинами третьою – п'ятою;

у частинах третій, четвертій слова «від десяти до п'ятнадцяти» замінити словами «від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«Дії, передбачені частинами третьою, четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу на уповноважених осіб від сімдесяти п'яти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

доповнити статтю двома частинами такого змісту:

«Невиконання розпоряджень (законних вимог) уповноважених органів та осіб про усунення фактів порушень у сфері ідентифікації та реєстрації тварин, створення уповноваженій особі перешкод у здійсненні контролю і нагляду за дотриманням вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною шостою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на

фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) доповнити Кодекс статтею 107³ такого змісту:

«Стаття 107³. Порушення вимог законодавства щодо забою тварин

Порушення вимог законодавства щодо обсягів забою тварин не на бойні, яка має експлуатаційний дозвіл, реалізації харчових продуктів, отриманих у результаті такого забою, –

тягне за собою накладення штрафу на громадян – у розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із конфіскацією таких харчових продуктів»;

4) у статті 221 слова і цифри «статтями 106-2, 107-1» замінити словами і цифрами «статтями 106-2, 107, 107-1, частинами першою (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин), другою – сьомою статті 107-2, статтею 107-3»;

5) статтю 238 викласти в такій редакції:

«Стаття 238. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин (частина перша статті 107-2, крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з переміщенням/транспортуванням неідентифікованих тварин).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини, розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладають адміністративні стягнення:

1) Головний державний інспектор ветеринарної медицини України та його заступники, головні державні інспектори ветеринарної медицини Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, на державному кордоні і транспорті та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, головні державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на державному кордоні і транспорті, державні інспектори ветеринарної медицини на державному кордоні і транспорті, державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів, районів у містах;

2) завідуючі лабораторіями ветеринарно-санітарної експертизи на ринках»;

б) у пункті 1 частини першої статті 255:

абзац другий після слова і цифр «стаття 106-2» доповнити словами і цифрами «частини перша, друга статті 107-2 (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин);

в абзаці шістнадцятому слова і цифри «уповноважених підрозділів ветеринарної міліції (статті 42-1, 42-2, 107, 166-22, 188-22)» замінити словами і цифрами «(статті 42-1, 42-2, 107, 107-2 (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин), статті 107-3, 166-22, 188-22)»;

2. У Законі України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 18, ст. 132; 2010 р., № 10, ст.108, 2014, № 6-7, ст.80):

1) в абзаці вісімнадцятому частини першої статті 1 слова «(відстріл та відлов)» замінити словами «(відстріл та відлов, у тому числі шляхом повної депопуляції)»;

2) доповнити статтю 18 частиною такого змісту:

«У разі прийняття згідно з Законом України «Про ветеринарну медицину» Державною протиепізоотичною комісією при Кабінеті Міністрів України, відповідною місцевою державною протиепізоотичною комісією рішення про регулювання чисельності диких тварин ліміти на добування відповідних тварин не застосовуються».

3. У статті 17-2 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 49, ст.527; 2009 р., № 43, ст.638; 2014 р., № 6-7, ст.80):

1) пункт 17-2.4 доповнити перед першим реченням реченням такого змісту:

«Державна підтримка виробників продукції тваринництва передбачає компенсацію та/або відшкодування вартості сільськогосподарських тварин та свійської птиці з метою відновлення виробництва після проведення заходів стемпінг-ауту відповідно до Закону України «Про ветеринарну медицину»;

2) в останньому реченні статті слова «постановами Кабінету Міністрів України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».

4. У Законі України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5-6, ст. 53 із наступними змінами):

1) у статті 1:

доповнити статтю після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«біобезпека – комплекс управлінських та інших заходів, розроблених для зниження ризику занесення, укорінення та розповсюдження хвороб тварин, збудників інфекційних або паразитарних хвороб до тваринної популяції, в межах тваринної популяції або з такої популяції».

У зв'язку з цим, абзаци шостий – сто тридцять перший вважати відповідно абзацами сьомим – сто тридцять другим;

абзаци одинадцятий, тринадцятий, шістнадцятий викласти відповідно в такій редакції:

«ветеринарні імунологічні засоби – ветеринарні лікарські засоби, що призначені для введення тваринам з метою формування активного чи пасивного імунітету або діагностування стану імунітету»;

«ветеринарні лікарські засоби – будь-які речовини або поєднання речовин, що мають властивість лікувати чи попереджувати хвороби тварин, або будь-які речовини або поєднання речовин, що можуть бути використані для тварин або введені тваринам з метою відновлення, корекції чи зміни фізіологічних функцій унаслідок фармакологічної, імунологічної або метаболічної дії чи з метою встановлення медичного діагнозу»;

«ветеринарні препарати – ветеринарні лікарські засоби, ветеринарні імунологічні засоби та інші речовини, які дозволені для використання для тварин або у присутності тварин за наявності профілактичних, лікувальних або діагностичних показань чи з метою зміни окремих фізіологічних функцій»;

в абзаці двадцятому слова «протиєпізоотичні заходи» замінити словами «заходи з біобезпеки, інші протиєпізоотичні заходи»;

в абзаці двадцять п'ятому слова «статус країни або території (потужності)» замінити словами «зоосанітарний статус країни або території (зони), компартменту»;

доповнити статтю після абзацу шістдесят першого двома новими абзацами такого змісту:

«компартмент – тваринна субпопуляція однієї або декількох потужностей (об'єктів) зі спільною системою управління біологічною безпекою, що має окремий ветеринарно-санітарний статус стосовно однієї або декількох хвороб тварин, що підлягають повідомленню;

компартмент, вільний від хвороби тварин, що підлягає повідомленню, – компартмент, в якому відсутність патогенного агента відповідної хвороби тварин підтверджено на основі вимог щодо вільного статусу, встановлених відповідними міжнародними організаціями».

У зв'язку з цим, абзаци шістдесят другий – сто тридцять перший вважати відповідно абзацами шістдесят четвертим – сто тридцять третім;

доповнити статтю після абзацу вісімдесят восьмого новим абзацом такого змісту:

«план біобезпеки – документ, який встановлює потенційні шляхи занесення та розповсюдження хвороби тварин у господарстві, на конкретній потужності (об'єкті) або конкретних потужностях (об'єктах), у зоні, компартменті, та визначає заходи, які застосовуються та/або будуть застосовані для зниження ризику занесення та розповсюдження такої хвороби відповідно до вимог законодавства, міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій».

У зв'язку з цим, абзаци вісімдесят дев'ятий – сто тридцять третій вважати відповідно абзацями дев'яностим – сто тридцять четвертим;

доповнити статтю після абзацу сто дев'ятого новим абзацом такого змісту:

«рівень біобезпеки – ступінь відповідності господарства, потужності (об'єкта) встановленим законодавством вимогам щодо забезпечення біобезпеки».

У зв'язку з цим, абзаци сто десятий – сто тридцять четвертий вважати відповідно абзацами сто одинадцятим – сто тридцять п'ятим;

доповнити статтю після абзацу сто двадцять восьмого новим абзацом такого змісту:

«умовна голова – стандартна одиниця виміру, яка дозволяє групувати різні категорії тварин для їх порівняння, що визначена центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики у галузі ветеринарної медицини відповідно до міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій».

У зв'язку з цим, абзаци сто двадцять дев'ятий – сто тридцять п'ятий вважати відповідно абзацами сто тридцятим – сто тридцять шостим;

2) доповнити частину першу статті 6 після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«забезпечує розробку і затверджує ветеринарно-санітарні правила (інструкції, вимоги) щодо розведення та утримання тварин, у тому числі в частині організації заходів з біобезпеки, критеріїв визначення рівнів біобезпеки, компартменталізації».

У зв'язку з цим, абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

3) у частині сьомій статті 7:

доповнити пунктом 2¹ такого змісту:

«2¹) здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за дотриманням вимог законодавства щодо рівня біобезпеки»;

пункт 8 викласти в такій редакції:

«8) визначення ветеринарно-санітарного статусу України та окремих зон, а також компартментів у межах її території, ветеринарно-санітарного стану потужностей (об'єктів) в Україні, рівня біобезпеки»;

4) доповнити частину першу статті 11 пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) перевіряти дотримання умов забезпечення біобезпеки в компартменті»;

5) доповнити пункт 3 частини першої статті 13 словом «компартменту»;

6) доповнити пункт п'ятий частини першої статті 21 словами такого змісту «в тому числі шляхом компартменталізації»;

7) у статті 34:

частину першу доповнити словами: «інформація щодо рівня біобезпеки господарства»;

частину другу після слова «телефон» доповнити словами «інформація щодо рівня біобезпеки потужностей (об'єктів)»;

8) доповнити Закон статтею 34¹ такого змісту:

«Стаття 34¹. Визначення рівня біобезпеки господарства, потужностей (об'єктів), компартменталізація

1. Державні органи ветеринарної медицини визначають рівень біобезпеки в господарстві, на потужностях (об'єктах) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Рівень біобезпеки може бути визначений як високий, прийнятний, нижче прийнятного. Критерії для визначення рівня біобезпеки встановлюються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики в галузі ветеринарної медицини.

2. Власники/утримувачі тварин, зазначені у частині першій статті 34 цього Закону, які утримують більше п'яти умовних голів, оператори потужностей (об'єктів), зазначені у частині другій статті 34 цього Закону, зобов'язані забезпечити рівень біобезпеки в господарстві, на потужностях (об'єктах) не нижче прийнятного. Господарства, потужності (об'єкти), які не мають визначеного відповідно до законодавства рівня біобезпеки, вважаються такими, що мають рівень біобезпеки нижче прийнятного.

3. Оператори потужностей (об'єктів) із визначеним високим рівнем біобезпеки мають право на компартменталізацію тваринних субпопуляцій, що утримуються/розводяться на цих потужностях (об'єктах), у разі, якщо державними органами ветеринарної медицини підтверджено достатність встановлених та здійснених заходів біобезпеки для забезпечення функціональної ізоляції відповідної субпопуляції. Достатність установлених та здійснених заходів біобезпеки для забезпечення функціональної ізоляції тваринної субпопуляції визначається за результатами комплексної оцінки місцерозташування відповідних потужностей (об'єктів), наявної

інфраструктури, плану біобезпеки та стану його виконання, системи простежуваності.

4. Компартмент визначається стосовно однієї або декількох хвороб, що підлягають повідомленню, у порядку, передбаченому центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики у галузі ветеринарної медицини. Компартмент може бути визначений щодо однієї потужності (об'єкта) або кількох потужностей (об'єктів), які мають спільну систему управління біобезпекою»;

9) у статті 37:

у пункті 2 частини першої слова «щодо здійснення протиепізоотичних заходів» замінити словами «щодо забезпечення рівня біобезпеки не нижче прийнятного, здійснення інших протиепізоотичних заходів»;

доповнити статтю пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) негайно інформувати державного інспектора ветеринарної медицини, уповноваженого лікаря ветеринарної медицини або посадових осіб державних органів ветеринарної медицини про обставини, які впливають на визначений рівень біобезпеки та/або компартмент»;

10) у статті 43:

доповнити частину третю словами: «у визначених у межах цих зон компартментах (за наявності), а також з урахуванням рівня безпеки відповідних господарств, потужностей (об'єктів)»;

у частині четвертій слова «та за необхідності – про застосовані в кожній із цих зон ветеринарно-санітарні заходи» замінити словами «визначені в межах цих зон компартменти (за наявності) та за необхідності – про застосовані в кожній із цих зон (компартментах) ветеринарно-санітарні заходи»;

11) у статті 44:

у частині першій:

абзац перший після слів «у зоні спостереження» доповнити словами «у визначених у межах цих зон компартментах (за наявності), а також з урахуванням рівня безпеки відповідних господарств, потужностей (об'єктів)»;

доповнити частину пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) застосування заходів регулювання чисельності тварин у дикій фауні»;

доповнити частину пунктом 10¹ такого змісту:

«10¹) встановлення заборони на розведення та утримання тварин у господарствах, на потужностях (об'єктах), які мають рівень біобезпеки нижче прийнятного та розташовані під час карантину в інфікованій, буферній

зоні або зоні спостереження, до виконання власниками/утримувачами тварин, операторами потужностей (об'єктів) вимог щодо забезпечення прийняттого рівня біобезпеки»;

доповнити частину другу реченням такого змісту: «Дія заходів, визначених пунктом 10¹ частини першої цієї статті, запроваджених у період дії карантину, продовжується до виконання (настання) встановлених зазначеним пунктом умов»;

12) у частині третій статті 45 слова «щодо виділення коштів» замінити словами «щодо виділення необхідних додаткових коштів»;

13) у статті 49:

доповнити статтю перед частиною першою двома частинами такого змісту:

«1. У разі вилучення тварин унаслідок застосування при запровадженні карантину (карантинних обмежень) заходів стемпінг-ауту фізичні та юридичні особи, які є власниками/утримувачами цих тварин, мають право на отримання компенсації вартості вилучених тварин.

2. Компенсація вартості тварин, вилучених унаслідок застосування при запровадженні карантину (карантинних обмежень) заходів стемпінг-ауту, сплачується фізичним особам у розмірі 100 відсотків вартості таких тварин, а юридичним особам, фізичним особам – підприємцям – у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України залежно від визначеного рівня біобезпеки. Компенсація здійснюється за рахунок коштів державного або місцевого бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

Інший варіант надання компенсації – див. зміни до Закону України «Про державну підтримку ...»

У зв'язку з цим, частини першу, другу вважати відповідно частинами третьою, четвертою.

у частині третій:

слова «Майнова шкода (збитки)» замінити словами «Інша майнова шкода (збитки)»;

доповнити частину після слів «Державного бюджету України» словами «або місцевих бюджетів»;

доповнити статтю після частини четвертої частиною такого змісту:

«5. Видатки, пов'язані із забезпеченням установлених цією статтею гарантій, передбачаються у Державному бюджеті України окремим рядком».

5. У Законі України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 42, ст.635; 2014 р., № 6-7, ст.80, № 41-42, ст.2025; 2015 р., № 52, ст.482):

1) третє та четверте речення статті 4 викласти в такій редакції: «Великій рогатій худобі, вівцям, козам, коням, свиням присвоюється індивідуальний номер. Груповий ідентифікаційний номер може присвоюватися групі товарних свиней у межах одного господарства юридичної особи і є унікальним для господарства у межах України»;

2) у статті 9:

у частині першій слова «центральною органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «органами внутрішніх справ (Національна поліція)»;

у частині другій слова «ідентифікації та» виключити;

6. У Законі України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 41, ст.491) абзац другий частини другої статті 26 доповнити словами: «у тому числі для продукції тваринництва з урахуванням рівня біобезпеки відповідного господарства, потужності (об'єкта)».

7. У Законі України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 41-42, ст.2024):

1) статтю 22 доповнити частиною п'ятою та шостою такого змісту:

"5. Правила щодо забезпечення простежуваності затверджуються центральним органом виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів.

6. З метою забезпечення простежуваності оператор харчових продуктів та інших об'єктів санітарних заходів надає на партію харчових продуктів документ про виробництво харчового продукту, який зазначається:

назва та адреса потужності з виробництва та/або зберігання;

назва харчового продукту, харчової добавки, ароматизатора, допоміжного матеріалу для переробки та іншу інформацію, необхідну для простежуваності продукту;

номер та об'єм (вага) партії виробництва;

строк придатності або дата "вжити до" харчових продуктів;

посилання на санітарні заходи, за наявності – технічні умови, технічні регламенти (в частині маркування) або стандарти;

умови зберігання, транспортування та інші умови обігу;

дата видачі, ім'я, прізвище, підпис оператора ринку або уповноваженої особи, яка видала документ;

для харчових продуктів, вироблених в Україні, реєстраційний номер експлуатаційного дозволу або номер державної реєстрації потужностей.".

2) у частині другій статті 34:

в абзаці першому слова «Ця норма не стосується забою зазначених тварин» замінити словами «Ця норма не стосується забою зазначених тварин фізичними особами»;

в абзаці другому:

слова та цифри «Із 1 січня 2025 року» замінити словами та цифрами «Із 1 січня 2018 року», слова та цифри «в межах 50 кілометрів від місця забою або в області, в якій він здійснений» – словами «в адміністративних межах району, в якому він здійснений»;

3) доповнити частину першу статті 64 пунктом такого змісту:

«16) порушення вимог щодо забою тварин, реалізація харчових продуктів, отриманих у результаті такого забою, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб – у розмірі від п'яти до восьми мінімальних заробітних плат із відкликанням та/або вилученням з обігу таких харчових продуктів,

на фізичних осіб – підприємців – у розмірі від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат із відкликанням та/або вилученням з обігу таких харчових продуктів».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.